CHR. Ὦ χραῦς αὐτῇ κράξως.] Emendo ὦ χραῦ ἑαυτῇ κρ. videtur autem hoc fuisse prouerbiale vt in Irena dixit εἰς κεφαλὴν ἑῶσι. Sic autem Virgilius exprimere voluit, Capiti cane talia demens Dardanio. Paulò post pro ἰωὐχόμεθα lege ἰωὐχόμεθα

Ημεῖς τ' μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τ' χρόνον ἰωὐχόμεθα
Υπὸ σωφροσύνης τ' ἡμετέρας τοῦ ἀνδρῶν ἄτ' αὐ ποιεῖτε.
Οὐ γὰρ χρύζειν εἰᾶτ' ἡμᾶς· κἄτ' οὐκ ἠρέσκετ' ἡμας,
Αλλ' ἠσθανόμεθα καλῶς ὑμῶν. καὶ πολλάκις ἔνδον αὖ ὄσαι
Ηκουσαμὲν αὖ τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένοις μέγα πρᾶγμα
Εἶτ' ἀλγοῦσαι τ' αὖδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' αὖ γελάσασαι.
Τί βεβούλευ τοῦ τοῦ πονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
Εν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν. τί δέ σοι ταῦτ' ἦν' ὁς ἀνήρ.
Οὐ σιγήσῃ; κἀγὼ σίγων. Αλλ. Γυν. ἀλλ' οὐκ αὖ ἐγὼ ποτ' ἐσίγων.
Λυ. Κἂν ὠμωζὲς γ' εἰ μὴ σίγας. τοῖ γὰρ ἔγωγ' ἐσίγων.
Επεὶ ὄν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' αὖ ὑμῶν,
Εἰ τηρόμεθ' αὖ πῶς ταῦτ' ὦ ἄνερ δραστέον ὧν ἕνεκ' αἰσήτως.
Ο δὲ μ' οὐδὲ ὑποβλέψας ἔφασκε κεἰ μὴ τὴν σήμονα νήσω
Οὐτύξεται μακρὰ τοῦ κεφαλοῦ. πόλεμος δ' αὖ δρεστὶ μελήσει.
Πρ. Ορθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον
Εἰ μὴ δὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;

Nos tempore bellogq; superiori omnia toleranimus acta
Vestra, viri, tam fuimus patientes & mentis moderatæ
Quum nos nec sineretis mussare, nihil tum gratificantes,
Verùm fallere non poteratis, vos sæpè audiuimus intus
Magna de re captantes peßima consilia, atque agitantes,
Deinde dolentes intus scitabamur, sed non sine risu,
A vobis, Quid de fœderibus consultum hodie ing, columna
Scriptum à populo est? quid pertinet hoc ad te, mox dixerat ille,
Potin' vt taceas? tacui actutum. AL. M. *Certè nunquam tacuissem.*
LVS. *Nisi faceres flendum erat, at fletum volui vitare silendo:*
sed longè aliud peius consilium vestrum audiuimus, inde
Ista rogabamus, Quî constituitis, ô vir, tam temerè illa:
Tum me ille tuens torua minatur, nisi lanæ munia tracto
Mihi multa caput doliturum, Cura viris erit vnica belli.
PR. Huius bona certè verba viri. LVS. *Quid bona fanatice censes?*
Si neque monitis mala nostra consulta emendare licebat?

BISETVS. Εν τῇ στήλῃ.] στήλη, λίθος, ἢ χαλκὸς ὑπομήκης τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος, ἐν ᾗ γράφουσι ἢ τὰ στηλιτευόμενα ὄνειδη. πολλάκις δὲ καὶ τοῦ εὐεργετοῦ εὐεργεσίας ἀναγράφουσι. Σ. ἄλλως. οὐ μόνον τὰ προειρημένα ἐν τῇ στήλαις ἐγράφοντο, ἀλλὰ καὶ πολλάκις τὰ περὶ τὰς σωθήκας, καὶ πονδὰς δημοσίᾳ πρός τινας τοῦ πόλεως πεποιημένας, ἵνα τούτων μνημόσυνον εἴη φανερώτερον, καὶ βεβαιότερον. Η δ' ὁς ἀνήρ.] ἀντὶ τοῦ ἔφη δ' ἐκεῖνος ἀνήρ. ὁ νοῦς. ἐκεῖνος ὃ ἀνὴρ ὁ περὶ τοῦ πονδῶν ὑπὸ γυναικὸς ἐρωτώμενος αὐτῇ ἀπεκείνετο, τί ὃ ταῦτα σοι μέλει; τί τούτων φροντίζεις; Υποβλέψας] ὑποβλέπειν λέγουσι οἱ ὀργιζόμενοι, τὸ ὑποδρα βλέπειν. παραβλέπειν δ', οἱ γραβοὶ, οἱ καὶ παραβλῶπες ἐνθεῦθεν λέγονται. Εὐς. ἀθ. ὅθεν παρ' Ομήρῳ μυρία εἰς ἂν εὕροις,

Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη. σήμονα δ' τὸ νῆμα. νήσω δ', παρὰ τὸ νήθω, ὁ παρὰ τὸ νῶ, τὸ σωρεύω, ἐπεὶ σωρεύονται πως τὰ νηθόμενα σώματα. Εὐς. ὀτοτύξεται δὲ. θρηνήσειν τοῦ κεφαλοῦ, θρηνοῦντι κοπτομένου, ἢ τυπτομένου. ἐλλιψις δὲ τοῦ κ τῆ προθέσεως. Υποθέσθαι;] ὑμῖν ὑποθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑμᾶς νουθετεῖν, καὶ τὰ δέοντα ὑμῖν παραινεῖν.

A & pro ἄτ' ἂν ποιεῖτε, ἄτα ποιεῖτε, & pro ἠρέσκετ' ἡμᾶς, lego ἠρέσκετ' ἂν ἡμᾶς, nam etiam accusatiuis iũgitur τὸ ἀρέσκομαι, Fluxit autem ex superioris versus fine, τὸ ἂν, quod illinc tollendum hic addedum. Porrò illa ταῦτα ποιήσω, versum absoluunt eundẽ.

B

C

D

E

CH. Εἶτ' ἀλγοῦσι] Nihil mutandum censeo, sed non malè putem λέγουσι, nam quid est ἀλγοῦσι γελάσασαι? quasi sit de risu Sardonio. Εν τῇ στήλῃ] Puto στήλῃ esse quam in Nubibus vocat κύρβιν, Ná illis pilis vel etiam stelis (vt vocat Plinius) scribebantur fœdera. vide epistolam Philippi ad Demosth.

F

H δ' ὁς ἀνήρ.] Modus loquendi Atticis & Platoni imprimis familiaris, Hic autem lego ἢ δ' ὁς ἂν ἀνὴρ, vt etiam in Venet. legitur edit. Αλλ' οὐκ ἂν ἐγώ.] Hæc loquitur Alia mulier quàm Lysistrata. Itaque ἄλλη τις γυνὴ grandioribus literis scribi debet aut eo denique modo ne contextum orationis adiuuare videantur. Εἰ τηρόμεθ'] Melius in Veneta editione εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν. Οτυτύξεται μακρὰ τοῦ κεφαλοῦ.] Sic Hor. ô multa fleturum caput quasi ad

G verbũ huic loco respondens. est autẽ ὀτυτύζειν, θρηνεῖν, vnde Interiectiones ὀτοτοῖ. Quod autem sequitur πόλεμος δ' ἀνδρεσι μελήσει, lepidè detortũ & πεπαρῳδημένον ex Hom. Υμῖν ὑποθέσθαι.] Valet συμβουλεύειν & νουθετεῖν. Sed pro ὅτε δ' ἠδ' ὑμῶν legitur in Venet. libris ὅτε δὴ θ' ἡμῶν, quod magis placet.